

Buletin legislativ

Mai - Iunie 2011

Drept civil	1
Dreptul muncii și securității sociale	4
Dreptul mediului	14
Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv	17
Servicii financiare	18
Drept fiscal	23
Energie	25
Achiziții publice și concesiuni	25
Drept imobiliar	27

Mai - Iunie 2011

Buletin legislativ

Drept civil

Denumirea actului normativ	Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („Legea nr. 71/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409/10.06.2011
Intrare în vigoare	1 octombrie 2011, cu excepția prevederilor privind: <ul style="list-style-type: none">- desființarea, respectiv reorganizarea, secțiilor comerciale din cadrul instanțelor judecătorești;- obligația îndeplinirii procedurilor de adoptare a unor proiecte de acte normative și modificări legislative ulterioare.
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 287/2009 privind Codul civil („ Noul Cod Civil ”)
Dispoziții principale	<p>Obiectul Legii nr. 71/2011 este punerea de acord a legislației civile existente cu prevederile Noului Cod Civil, precum și soluționarea conflictului de legi rezultând din intrarea în vigoare a acestuia.</p> <p>Legea nr. 71/2011 stabilește data de intrare în vigoare a Noului Cod Civil, respectiv 1 octombrie 2011.</p> <p>Legea nr. 71/2011 conține dispoziții privind:</p> <ul style="list-style-type: none">• Prevederi generale privind aplicarea legii în timp <p>Legea nr. 71/2011 reia principiile de drept privind aplicarea legii civile în timp, dar enumeră și lista excepțiilor de la aceste principii. Astfel, actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Noului Cod Civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.</p> <p>Dispozițiile Noului Cod Civil se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare. Pe de altă parte, dispozițiile Noului Cod Civil sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de</p>

proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a Noului Cod Civil.

- **Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a prevederilor Noului Cod Civil**

Pentru fiecare subsecțiune a Noului Cod Civil (despre legea civilă, despre persoane, despre familie, despre bunuri, despre obligații etc.) sunt prevăzute 3 tipuri de prevederi:

- dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a prevederilor din respective subsecțiune (și anume, excepțiile de la regulile de aplicare în timp a legii civile enunțate mai sus, precum: momentul începerii negocierilor, momentul expedierii ofertei de a contracta, momentul efectuării unei plăți, momentul punerii în întârziere, momentul scadenței obligațiilor, momentul descoperirii viciilor ascunse etc.);
- modificarea și completarea unor prevederi din Noul Cod Civil;
- modificarea și completarea unor legi speciale.

Enumerăm în continuare lista celor mai importante legi asupra cărora Legea nr. 71/2011 aduce modificări:

- Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale (a se vedea art.10 din Legea nr. 712/2011);
- Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului (a se vedea art.11 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (a se vedea art.21 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru utilitate publică (a se vedea art.84 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat (a se vedea art.85 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență (a se vedea art. 86 din Legea nr. 71/2011);
- Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 (a se vedea art. 87 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia (a se vedea art.89 din Legea nr. 71/2011);

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului (a se vedea art. 100 din Legea nr. 71/2011);
- Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995 (a se vedea art. 54, 101 și 191 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România (a se vedea art. 192 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare (a se vedea art. 193 din Legea nr. 71/2011);
- Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești (a se vedea art. 197 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 571/2006 privind Codul Fiscal (a se vedea art. 198 din Legea nr. 71/2011);
- Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (a se vedea art. 215 din Legea nr. 71/2011);
- Codul de Procedură Civilă (a se vedea art. 219 din Legea nr. 71/2011).

- **Dispoziții finale**

O modificare esențială o reprezintă desființarea secțiilor comerciale din cadrul instanțelor de judecată și a tribunalelor comerciale Argeș, Cluj și Mureș. Cauzele civile și comerciale aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului Civil vor continua să fie soluționate de aceleași complete de judecată, cu respectarea principiului continuității.

În plus, Legea nr. 71/2011 cuprinde dispoziții ce reglementează obligația de a adopta proiecte de acte normative și modificări legislative ulterioare (i.e. modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 privind actele de stare civilă, modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, norme comune ale Băncii Naționale a României și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare referitoare la plasamentele prezumate a fi sigure).

În termen de 4 luni de la data publicării Legii nr. 71/2011 în Monitorul Oficial, legile, inclusiv Noul Cod Civil, precum și ordonanțele de urgență ale Guvernului și ordonanțele Guvernului modificate și/sau completate prin prezenta lege vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dreptul muncii și securității sociale

1 Exercițarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri

Denumirea actului normativ	Ordinul nr. 1439/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri („ Ordinul nr. 1439/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300/02.05.2011
Intrare în vigoare	2 mai 2011
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 52/2011 privind exercitarea unor activități cu caracter ocazional desfășurate de zilieri
Dispoziții principale	<p>Prin Ordinul nr. 1439/2011 este reglementată, în principal, procedura de întocmire a registrului de evidență a zilierilor. Astfel, registrul de evidență a zilierilor reprezintă deopotrivă:</p> <ul style="list-style-type: none">- document oficial de evidență a lucrătorilor zilieri;- sursa de date pentru elaborarea pe plan național al politicilor în domeniul ocupării forței de muncă și combaterea muncii fără forme legale;- sursa administrativă de date pentru sistemul informațional statistic cum ar fi: statistica curentă, urmărirea indicatorilor referitori la evoluția gradului de ocupare și a pieței muncii etc.

Registrul de evidență a zilierilor se va transmite lunar de către beneficiarul de lucrări către inspectoratul teritorial de muncă.

Asupra venitului brut realizat de zilieri sub forma remunerației zilnice se aplică o cotă de impozitare de 16%. Calculul și reținerea impozitului datorat se efectuează de către beneficiarii de lucrări la data fiecărei plăți a remunerației brute zilnice.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

2 Legea dialogului social

Denumirea actului normativ	Legea nr. 62/2011 a dialogului social („ Legea nr. 62/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322/10.05.2011
Intrare în vigoare	13 mai 2011
Dispoziții principale	Cele mai importante modificări aduse de Legea nr. 62/2011 în domeniul contractelor colective de muncă, negocierilor colective și sindicatelor sunt

următoarele:

- **Contracte colective de muncă:**
 - contractele colective de muncă pot fi încheiate la nivel de unitate, grup de unități și sector de activitate. Sectoarele de activitate vor fi definite prin hotărâre de guvern, după consultarea partenerilor sociali;
 - ca regulă generală, contractele colective de muncă pot fi încheiate pentru o perioadă de cel puțin 1 an, dar care nu va depăși 2 ani.
- **Negocieri colective:**
 - angajatorul are obligația de a iniția negocierea colectivă cu cel puțin 45 de zile înainte de expirarea contractelor colective de muncă în vigoare. În cazul în care angajatorul nu va respecta această obligație, negocierea va fi inițiată la solicitarea scrisă a sindicatelor, dar nu mai târziu de 10 zile de la această solicitare;
 - durata negocierii colective nu poate depăși 60 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin altfel;
 - în scopul negocierii colective, angajatorul va avea obligația de a furniza sindicatelor informații privind (i) situația economică și financiară curentă a societății și (ii) situația forței de muncă.
- **Sindicate:**
 - pentru a participa la negocierile colective, sindicatele trebuie să respecte criteriile de reprezentativitate prevăzute de Legea nr. 62/2011. În acest sens, un sindicat va fi considerat reprezentativ la nivel de unitate dacă cel puțin un număr de 50%+1 din numărul total de angajați sunt membri ai acestui sindicat;
 - în cazul în care niciun sindicat nu este reprezentativ la nivel de unitate conform celor de mai sus, procedura aplicabilă va fi următoarea:
 - în cazul în care sindicatul acționează la nivel de unitate (fără a îndeplini cerințele aplicabile pentru a fi considerat reprezentativ) negocierea va avea loc cu (i) federația la care este afiliat sindicatul, sub rezerva îndeplinirii de către federația menționată a cerințelor de reprezentativitate la nivelul sectorului de activitate și (ii) reprezentanții aleși ai

angajaților;

- o în cazul în care sindicatele acționează la nivel de unitate, fără a îndeplini cerințele aplicabile pentru a fi considerate reprezentative și fără a fi afiliate la federații, sau în cazul în care nu există sindicate la nivel de unitate, negocierea va avea loc exclusiv cu reprezentanții aleși ai angajaților.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

3 Desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2011 pentru modificarea și completarea art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale („O.U.G. nr. 46/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350/19.05.2011

Intrare în vigoare

19 mai 2011

Legături cu alte acte normative

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale („O.U.G. nr. 44/2008”)

Dispoziții principale

Prin noul act normativ a fost adusă o modificare importantă în legătură cu activitatea persoanelor fizice autorizate reglementată în cuprinsul O.U.G. nr. 44/2008. Astfel, potrivit noilor dispoziții, persoanele fizice autorizate pot angaja terțe persoane, în baza unui contract individual de muncă.

O astfel de prevedere permite persoanelor fizice autorizate să-și desfășoare activitatea și prin intermediul altor persoane care vor avea calitatea de salariați.

În privința raporturilor persoanei fizice autorizate cu terțe persoane conform art. 16 din O.U.G. nr. 44/2008, se menține prevederea conform căreia persoana fizică autorizată nu va fi considerată angajat al unor terțe persoane cu care colaborează, chiar dacă respectiva colaborare este exclusivă.

Așadar, raportul dintre o persoană fizică autorizată și un terț nu va fi calificat ca un raport de muncă.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

4 Registrul general de evidență a salariaților

Denumirea actului normativ	Hotărârea de Guvern nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților (“H.G. nr. 500/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372/27.05.2011
Intrare în vigoare	1 august 2011
Legături cu alte acte normative	Hotărârea de Guvern nr. 161/2006 privind întocmirea și completarea registrului general de evidență a salariaților („H.G. nr. 161/2006”) Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii
Acte normative abrogate	Începând cu 1 august 2011, H.G. nr. 500/2011 abrogă H.G. nr. 161/2006
Dispoziții principale	H.G. nr. 500/2011 aduce o serie de modificări importante în reglementarea registrului de evidență al salariaților („Registrul”) și a dosarului de personal. <ul style="list-style-type: none">• Principalele modificări cu privire la Registru vizează următoarele aspecte:<ul style="list-style-type: none">- se instituie obligația de înființare și transmitere la Inspectoratul Teritorial de Muncă („ITM”) a Registrului și pentru misiunile diplomatice și oficiile consulare ale altor state în România, institutele culturale și reprezentanțele comerciale și economice ale altor state în România, pentru personalul angajat local, care are cetățenia română sau reședința permanentă în România;- completarea și transmiterea Registrului se fac de către una sau mai multe persoane nominalizate prin decizie scrisă de către angajator; completarea Registrului de către alte persoane constituie contravenție, sancționată cu amendă de la 3.500 lei la 5.000 lei;- se prevede posibilitatea contractării serviciului de completare și transmitere a Registrului cu prestatori înregistrați la ITM; în acest caz, angajatorul are obligația de informare scrisă a ITM, sub sancțiunea amenzii contravenționale de la 2.000 lei la 5.000 lei;- contractarea serviciului nu exonerează angajatorul de obligațiile prevăzute în sarcina sa de H.G. nr. 500/2011;- prestatorii nu pot subcontracta serviciul încredințat de angajator;- în Registru, se vor completa și următoarele elemente, nou introduse în raport de cele prevăzute de H.G. nr. 161/2006:

- o cetățenia și țara de proveniență a salariatului;
 - o perioada detașării și denumirea angajatorului la care se face detașarea (se completează în Registru anterior începerii detașării);
 - o durata normală și repartizarea timpului de muncă;
 - o salariul, sporurile și cuantumul acestora (se completează și pentru contractele individuale de muncă deja înregistrate, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a H.G. nr.500/2011);
 - o perioada și cauzele de suspendare a contractelor individuale de muncă, cu excepția cazurilor de suspendare în baza certificatelor medicale; se completează în Registru în maximum 20 de zile lucrătoare de la data suspendării;
- modificările privind elementele de identificare a salariaților, detașarea, funcția, tipul contractelor individuale de muncă, durata normală și repartizarea timpului de muncă, salariul și sporurile se înregistrează în Registru cel târziu în ziua lucrătoare anterioară împlinirii termenului de 20 de zile lucrătoare de la data apariției modificării. Dacă modificările survin ca urmare a unei hotărâri judecătorești sau ca efect al unui act normativ, înregistrarea în Registru se face în ziua în care angajatorul se prezumă, potrivit legii, că a luat cunoștință de conținutul acestora;
 - se definesc noi contravenții, se stabilesc noi praguri ale amenzilor contravenționale și se instituie posibilitatea de a achita în cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii contravenționale prevăzută pentru o parte (și nu pentru toate) contravențiile;
 - netransmiterea Registrului, completat conform H.G. nr. 500/2011, cel târziu în ziua lucrătoare anterioară începerii activității de către salariat, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de 10.000 lei pentru fiecare persoană primită să presteze muncă fără transmiterea la ITM a Registrului completat cu toate elementele contractului individual de muncă, fără posibilitatea de a achita în cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii contravenționale. Amenda totală cumulată nu va depăși suma de 50.000 lei.

- **Principalele modificări aduse regimului dosarului de personal al salariaților vizează următoarele aspecte:**
 - angajatorul are obligația de a păstra la sediu dosarul de personal ale salariaților. În dosarul de personal vor fi păstrate, pe lângă documentele pe care le prevedea H.G. nr. 161/2006, și acte de studii sau certificate de calificare a salariaților;
 - se instituie un termen, de cel mult 15 zile de la data solicitării scrise a unui salariat sau fost salariat, în care angajatorul este obligat să îi elibereze copii de pe actele din dosarul său de personal și de pe paginile din Registru referitoare la salariat și/sau un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă, în meserie și în specialitate. Refuzul angajatorului de a elibera copii de pe actele menționate anterior constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei;
 - în măsura în care, din motive obiective, angajatorul se află în imposibilitatea de a elibera aceste documente, salariatul sau fostul salariat se poate adresa ITM pentru eliberarea unei adeverințe din care să rezulte elementele din Registru, astfel cum a fost întocmit și transmis de către angajator. ITM eliberează documentul în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.
- **Se introduc prevederi exprese privind obligația de respectare a Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare**
- **Se instituie atât posibilitatea autorităților și instituțiilor publice de a accesa date din Registru, cât și posibilitatea ITM de a accesa la bazele de date deținute de autorități și instituții publice, în scopul combaterii muncii nedeclarate materializată prin neînregistrarea contractelor individuale de muncă în Registru**

maria.necula@tuca.ro

Autor

Denumirea actului normative

5 Libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

Legea nr. 80/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a

Publicație	cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European („Legea nr. 80/2011”)
Intrare în vigoare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443/24.06.2011
Legături cu alte acte normative	27 iunie 2011 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European („O.U.G. nr. 102/2005”)
Dispoziții principale	Legea nr. 80/2011 a adus modificări importante regimului juridic aplicabil liberei circulații pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European. Principalele aspecte reglementate în cuprinsul Legii nr. 80/2011 sunt următoarele: <ul style="list-style-type: none">• Extinderea domeniului de aplicare a prevederilor O.U.G. 102/2005 Prin Legea nr. 80/2011 au fost incluși în categoria cetățenilor care se bucură de liberă circulație pe teritoriul României și cetățenii Confederației Elvețiene și membrii de familie ai acestora, alături de cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene („UE”) și Spațiului Economic European („SEE”).• Reglementarea procedurii de emitere a vizelor pentru cetățenii străini, membrii de familie ai cetățenilor UE/SEE/Confederației Elvețiene Potrivit dispozițiilor Legii nr. 80/2011, membrii de familie ai cetățenilor UE/SEE/Confederației Elvețiene care nu au cetățenia unuia dintre aceste state pot intra pe teritoriul României în baza unui pașaport valabil și a vizei de intrare, cu excepția cazurilor când viza nu este necesară. Viza de intrare se acordă, la cerere, de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în termen de 48 de ore, fără plata taxelor consulare.• Eliminarea obligativității cetățenilor UE/SEE de a-și declara prezența în termen de 15 zile de la intrarea pe teritoriul României Prin Legea nr. 80/2011 a fost abrogată dispoziția cuprinsă în O.U.G. nr. 102/2005 care prevedea obligativitatea declarării prezenței în România de către cetățenii UE/SEE, în termen de 15 zile de la data intrării în țară.• Prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României a cetățenilor UE/SEE/Confederației Elvețiene în căutarea unui loc de muncă Potrivit dispozițiilor Legii nr. 80/2011, cetățenii UE/SEE/Confederației Elvețiene aflați pe teritoriul României care sunt în căutarea unui loc de muncă li se

recunoaște un drept de rezidență pentru o perioadă de până la 6 luni de la data intrării, fără îndeplinirea vreunei condiții suplimentare. Anterior adoptării Legii nr. 80/2011, dreptul de rezidență era limitat la 3 luni.

- **Termene de valabilitate a certificatelelor de înregistrare și cărților de rezidență permanentă**

Prin Legea nr. 80/2011 a fost introdus un termen de valabilitate al certificatului de înregistrare eliberat cetățenilor UE/SEE/Confederației Elvețiene de 5 ani. Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 80/2011, certificatele de înregistrare eliberate cetățenilor UE/SEE aveau un termen de valabilitate nelimitat.

În ceea ce privește termenul de valabilitate al cărții de rezidență permanentă, acesta este de 10 ani, respectiv de 5 ani în cazul cărților de rezidență permanentă care se eliberează persoanelor cu vârsta de până la 14 ani.

- **Situații speciale pentru acordarea dreptului de rezidență permanentă**

Legea nr. 80/2011 prevede posibilitatea dobândirii dreptului de rezidență permanentă pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute în lege pentru următoarele categorii de persoane:

- cetățenii UE sau membrii de familie a acestora care sunt de origine română sau născuți în România, precum și celor a căror rezidență este în interesul statului român;
- minorii ai căror părinți sunt titulari ai unui drept de rezidență permanentă;
- cetățenii UE care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 1.000.000 euro sau au creat peste 100 de locuri de muncă cu normă întreagă.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

Denumirea actului normativ

6 Inaplicabilitatea obligației de a prezenta către angajator a listei locurilor de muncă vacante din unitate în cazul în care concedierea s-a dispus din motive care nu țin de persoana salariatului

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6/2011 privind aplicabilitatea dispozițiilor art. 74 alin.(1) lit. d) din Codul Muncii în situația în care concedierea s-a dispus din motive care nu țin de persoana salariatului, în temeiul dispozițiilor art. 65 din Codul muncii („**Decizia nr. 6/2011**”)

Publicație

Legături cu alte acte normative

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444/24.06.2011

Dispoziții principale

Legea nr. 53/2003 – Codul muncii („**Codul Muncii**”), cu modificările și completările ulterioare

Prin recursul în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 74 alin. (1) lit. d) din Codul muncii (respectiv faptul că decizia de concediere trebuie să cuprindă obligatoriu lista tuturor locurilor de muncă disponibile în unitate și termenul în care salariații urmează să opteze pentru a ocupa un loc de muncă vacant) în situația în care concedierea s-a dispus din motive care nu țin de persoana salariatului, în temeiul dispozițiilor art. 65 din Codul Muncii.

Astfel, au existat două orientări ale practicii. Conform primei interpretări, unele instanțe de judecată au considerat că aceste dispoziții se aplică, prin referire la prevederile art. 64 din Codul Muncii, numai în cazul concedierilor întemeiate pe dispozițiile art. 61 lit. c) și d) și art. 56 lit. f) (concedierea din motive medicale, concedierea pentru necorespondere profesională și situația încetării de drept a contractului individual de muncă), nu și în situația în care concedierea s-a dispus pentru motive neimputabile salariatului. Pe de altă parte, conform celei de-a doua interpretări, alte instanțe au apreciat că respectivele dispoziții se aplică și în această din urmă situație, art. 74 alin. (1) lit. d) din Codul Muncii instituind un al patrulea caz în care este obligatorie prezentarea către salariat a listei locurilor de muncă vacante din unitate.

Înalta Curte de Casație și Justiție, achiesând la prima orientare a practicii, a considerat că dispozițiile art. 64 din Codul Muncii, la care face trimitere art. 74 alin. (1) lit. d) din Codul Muncii au în vedere numai situațiile în care concedierea se întemeiază pe motivele prevăzute la art. 61 lit. c) și d) și la art. 56 lit. f) din Codul Muncii. Înalta Curte statuează caracterul excepțional, de strictă interpretare al art. 74 alin. (1) lit. d) prin referire la art. 64 alin. (1) din Codul Muncii, precizând că orice extindere a sferei situațiilor avute în vedere este nelegală.

Pentru aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii, stabilind că dispozițiile art. 74 alin. (1) lit. d) din Codul Muncii nu se aplică în situația în care concedierea s-a dispus în temeiul art. 65 din Codul Muncii pentru motive ce nu țin de persoana salariatului. Trebuie menționat că această decizie are în vedere versiunea Codului Muncii înainte de a intra în vigoare modificările aduse de Legea nr. 40/2011. Cu toate acestea, dispozițiile în cauză au fost preluate într-o manieră similară și în art. 76 alin. (1) litera d) în Codul Muncii republicat ulterior acestor modificări.

Autor

ruxandra.nita@tuca.ro

7 Modelul-cadru al contractului individual de muncă

Denumirea actului normativ	Ordin al Ministrului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 1616/2011 din 02/06/2011 privind modificarea și completarea modelului-cadru al contractului individual de muncă, prevăzut în anexa la Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 64/2003 („Ordinul nr. 1616/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415/14.06.2011
Intrare în vigoare	14 iunie 2011
Legături cu alte acte normative	Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale nr. 64/2003 Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii
Dispoziții principale	<p>Ordinul nr. 1616/2011 aduce modificări modelului-cadru al contractului individual de muncă prevăzut în anexa la Ordinul nr.64/2003 în principal în ce privește următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none">- în articolul dedicat locului de muncă se va preciza și secția, atelierul, biroul, serviciul sau compartimentul și se va specifica dacă activitatea se desfășoară la sediul social, la un punct de lucru indicat sau într-un alt loc de muncă organizat al angajatorului;- se introduce un articol nou intitulat “Criteriile de evaluare a activității profesionale a salariatului”;- se elimină limita minimă de două ore/zi pentru programul de lucru cu fracțiuni de normă;- la articolul dedicat salarizării se adaugă două noi rubrici: prestații suplimentare în bani, respectiv modalitatea prestațiilor suplimentare în natură;- se introduce dreptul angajatorului să stabilească obiectivele de performanță individuală ale salariatului, precum și obligația angajatorului să înmâneze salariatului un exemplar din contractul individual de muncă, anterior începerii activității; se precizează că în documentul care atestă calitatea de salariat a solicitantului eliberat la cerere de angajator se va indica activitatea desfășurată de salariat, durata activității, salariul, vechimea în muncă, în meserie și specialitate;- la paragraful destinat semnăturilor se va indica data la care salariatul a semnat contractul individual de muncă.

Autor

maria.necula@tuca.ro

Dreptul mediului

1 Promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic

Denumirea actului normativ	Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 40/2011 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic (“O.U.G. nr. 40/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307/04.05.2011
Intrare în vigoare	4 mai 2011
Legături cu alte acte normative	Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic („Directiva 2009/33/CE”)
Dispoziții principale	<p>O.U.G. nr. 40/2011 transpune prevederile Directivei 2009/33/CE:</p> <ul style="list-style-type: none">• Obligații în sarcina autorităților publice la achiziția vehiculelor de transport rutier <p>O.U.G. nr. 40/2011 reglementează o obligație generală în sarcina autorităților contractante și a operatorilor care îndeplinesc obligații de serviciu public în cadrul unui contract de servicii publice, de a ține cont, la achiziția de vehicule de transport rutier, de impactul energetic și de mediu pe durata de viața, inclusiv de consumul energetic, de emisiile de CO₂, NO_x, NMHC și particule. Fac excepție de la această regulă vehiculele concepute și fabricate pentru a fi folosite în principal în șantiere, cariere, porturi sau aeroporturi, vehiculele concepute și fabricate pentru a fi folosite de către forțele armate, serviciile de protecție civilă, serviciile de luptă împotriva incendiilor și forțele de menținere a ordinii publice precum și mașinile autopropulsate pentru lucrări.</p> <p>Aspectele care trebuie luate în considerare pentru evaluarea impactului operațional energetic și de mediu includ cel puțin următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">- consumul de energie;- emisiile de CO₂;- emisiile de NO_x, NMHC și particule. <ul style="list-style-type: none">• Măsuri de stimulare a pieței de automobile nepoluante <p>Potrivit O.U.G. nr. 40/2011, persoanele fizice, unitățile administrativ-teritoriale și instituțiile publice care predau spre casare autovehicule uzate în cadrul “Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național” beneficiază, pentru</p>

anul 2011, de un număr de 4 tichete valorice, astfel:

- 2 tichete valorice pentru achiziționarea unui autovehicul hibrid, în schimbul predării spre casare a unui autovehicul uzat;
- 4 tichete valorice pentru achiziționarea unui autovehicul electric, în schimbul predării spre casare a unui autovehicul uzat.

Mai mult, persoanele fizice, unitățile administrativ-teritoriale și instituțiile publice care nu participă la "Programul de stimulare a înnoirii Parcului auto național", dar care achiziționează autovehicule hibride sau electrice, beneficiază de:

- o reducere de până la 10% din prețul de comercializare a autovehiculului hibrid achiziționat, dar nu mai mult de echivalentul în lei a 1.800 Euro, la cursul leu/Euro comunicat de Banca Națională a României din ziua efectuării plății;
- o reducere de până la 20% din prețul de comercializare a autovehiculului electric achiziționat, dar nu mai mult de echivalentul în lei a 3.700 Euro, la cursul leu/Euro comunicat de Banca Națională a României din ziua efectuării plății.

Reducerile se suportă din Fondul pentru mediu.

Autor

andreea.gatin@tuca.ro

2 Prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului

Denumirea actului normativ

Lege nr. 101/2011 pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului („**Legea nr. 101/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 449/28.06.2011

Intrare în vigoare

1 iulie 2011

Dispoziții principale

Legea nr. 101/2011 incriminează fapte ce afectează semnificativ factorii de mediu ori care, prin efectele pe care le generează asupra mediului, pot cauza decesul unor persoane ori vătămarea acestora.

Spre exemplu, sunt considerate infracțiuni:

- colectarea, valorificarea, eliminarea ori transportul deșeurilor, atunci când ele se fac cu încălcarea normelor incidente în materie, putând provoca decesul ori vătămarea gravă a unei persoane sau un prejudiciu semnificativ asupra mediului;

- exploatarea unei instalații care servește la desfășurarea unei activități cu impact semnificativ asupra mediului, dacă exploatarea se face cu încălcarea prevederilor legale incidente și este de natură a provoca în afara instalației decesul ori vătămarea gravă a unei persoane sau un prejudiciu semnificativ asupra mediului;
- comerțul ilegal cu exemplare de floră și faună protejate.

Alte incriminări au în vedere nerespectarea regimului de export al deșeurilor sau nerespectarea regimului materialelor radioactive. Cele mai multe fapte incriminate sunt pedepsite când sunt săvârșite atât cu intenție, cât și din culpă.

De asemenea, Legea nr. 101/2011 extinde unele incriminări, care au în vedere protecția mediului, prevăzute în Codul Penal și în unele acte normative speciale. Dacă înainte de intrarea în vigoare a legii, respectivele incriminări aveau în vedere fapte săvârșite cu intenție, Legea nr. 101/2011 extinde sfera răspunderii penale, pedepsind aceleași fapte în situația în care ele sunt săvârșite din culpă.

Autor

bodgan.halcu@tuca.ro

3 Calitatea aerului înconjurător

Denumirea actului normativ

Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător („**Legea nr. 104/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 449/28.06.2011

Intrare în vigoare

1 iulie 2011

Dispoziții principale

Legea nr. 104/2011 instituie cadrul normativ care reglementează măsurile ce trebuie luate pentru asigurarea calității aerului. În cea mai mare parte, actul normativ impune o serie de obligații în sarcina organelor administrației publice, diferitele instituții având competențe diferite în procesul de evaluare și asigurare a calității aerului.

În același timp, Legea nr. 104/2011 instituie Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului, denumit în continuare SNEGICA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice, cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe întreg teritoriul României, precum și pentru informarea populației și a organismelor europene și internaționale privind calitatea aerului înconjurător.

Unul din principiile de bază ale actului normativ este de asemenea asigurarea accesului publicului la informația privind calitatea aerului și la măsurile luate de

autorități pentru asigurarea calității aerului.

Important, legea conferă autorităților administrației publice (agențiile pentru protecția mediului) dreptul de a impune operatorilor instalațiilor care servesc desfășurării activităților cu impact asupra mediului o serie de măsuri necesare în vederea asigurării calității aerului, măsuri care pot ajunge până la suspendarea activității. De asemenea, autoritățile de mediu pot impune măsuri referitoare la traficul rutier, lucrările de construcții, nave aflate la dană, utilizarea instalațiilor industriale sau a produselor industriale și încălzirea locuințelor.

Autor

bodgan.halcu@tuca.ro

Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv

Denumirea actului normativ

Hotărârea Guvernului nr. 462/2011 pentru pentru modificarea pct. 18².5 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII "*Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv*" din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1095/2005 („**H.G. nr. 462/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330/12.05.2011

Intrare în vigoare

12 mai 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Hotărârea Guvernului nr. 1095/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a titlului VII "*Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv*" din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („**Norme metodologice**”)

Dispoziții principale

Conform Normelor Metodologice, dacă titlul de despăgubire pentru imobilul preluat în mod abuziv este emis pentru o sumă de maxim 500.000 lei, titularul acestuia are posibilitatea să solicite fie realizarea conversiei acestuia în acțiuni emise de Fondul "Proprietatea", fie acordarea de despăgubiri în numerar, fie parte în acțiuni, parte în numerar.

Conform art. 18².5 din Normele Metodologice, Direcția pentru acordarea despăgubirilor în numerar din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților („**Directia**”) va emite titlurile de plată și, respectiv, de conversie în ordinea înregistrării cererilor de opțiune a persoanelor îndreptățite a primi

despăgubiri, cereri însoțite de toate documentele necesare prevăzute de Normele Metodologice.

Cu toate acestea, pentru cazuri excepționale (precum cazuri medicale, cazuri sociale etc., dovedite prin înscrisuri), Direcția poate emite cu prioritate titluri de plată și/sau titluri de conversie.

H.G. nr. 462/2011 suplimentează lista cazurilor excepționale cu situația distorsionării pieței în ceea ce privește tranzacționarea acțiunilor Fondului Proprietatea, prin scăderea prețului de piață al acestora, de natură a pune în pericol procesul de despăgubire.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Servicii financiare

1 Instituțiile financiare nebancale

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată și a Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale ("O.U.G. nr. 42/2011")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 303/03.05.2011
Intrare în vigoare	3 mai 2011
Legături cu alte acte normative	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată („OSP”) Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale („Legea IFN”).
Dispoziții principale	O.U.G. nr. 42/2011 modifică OSP în ceea ce privește următoarele aspecte: <ul style="list-style-type: none">- introducerea obligației instituțiilor de plată de a desfășura activitate de creditare, exclusiv în legătură cu serviciile de plată prestate, în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase, cu respectarea O.U.G. nr. 42/2011 și a reglementărilor subsecvente ale Băncii Naționale a României („BNR”). O.U.G. nr. 42/2011 acordă instituțiilor de plată dreptul de a presta și alte activități de creditare, dar numai în condițiile prevăzute de Legea IFN;- clarificare prevederilor referitoare la renunțarea unei instituții de plată la autorizația emisă de BNR în acest sens – o astfel de renunțare putând fi realizată numai prin hotărâre a acționarilor/asociaților instituției respective și numai în cazul în care împotriva acesteia nu a fost deschisă procedura insolvenței;

- clarificarea exprimării folosite în art. 30 cu privire la modul de calcul al nivelului fondurilor proprii ale instituției de plată;
- introducerea obligației instituțiilor de plată care acordă credite legate de serviciile de plată de a constitui provizioane de risc de credit în legătură cu acestea, conform reglementărilor ulterioare ale NBR, care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit;
- introducerea obligativității auditării situațiilor financiare anuale și respectiv a situațiilor financiare anuale consolidate ale instituțiilor de plată care acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la servicii de plată;
- calificarea instituțiilor de plată care acordă credite legate de serviciile de plată drept persoane declarante la Centrala Riscurilor Bancare a BNR;
- introducerea obligativității obținerii acordului BNR cu privire la achiziționarea de participații calificate într-o instituție de plată, în conformitate cu reglementările ulterioare ale BNR;
- stabilirea caracterului executoriu al contractelor de credit legate de serviciile de plată și al garanțiilor reale sau personale afectate garantării acestor credite.

O.U.G. nr. 42/2011 modifică Legea IFN în ceea ce privește următoarele aspecte:

- eliminarea exceptării de la aplicarea prevederilor Legii IFN a instituțiilor financiare din alte state membre, care intrau și sub incidența Secțiunii a 2-a a Cap. IV al Titlului I al Părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare;
- supunerea prevederilor Legii IFN și a instituțiilor de plată care acordă credite legate de serviciile de plată;
- clarificarea definiției instituției financiare nebankare („IFN”), ca fiind *„entitățile ce desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional în condițiile stabilite de prezenta lege”*;
- prevederea dreptului IFN-urilor de a presta servicii de emisie și administrare și procesare de carduri de credit în legătură cu activitățile lor de creditare, aceste operațiuni cu carduri fiind diferite

de cele care reprezintă servicii de plată;

- prevederea posibilității IFN-urilor înscrise în registrul generale de a presta servicii de plată și activități de creditare în legătură cu acestea, conform OSP, fără ca aceste operațiuni de creditare să intre sub incidența Legii IFN.

O.U.G. nr. 42/2011 prevede și obligația BNR de a emite, în termen de 30 de zile de la data publicării, reglementări pentru punerea în aplicare a prevederilor acesteia din urmă.

Autor

patricia.enache@tuca.ro

2 Activitatea de emiteră de monedă electronică

Denumirea actului normativ

Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emiteră de monedă electronică („**Legea nr. 127/2011**”).

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437/22.06.2011

Intrare în vigoare

25 iunie 2011

Legături cu alte acte normative

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată („**O.U.G. 113/2009**”)

Dispoziții principale

Prin Legea nr. 127/2011 s-a urmărit în principal:

- reglementarea condițiilor de acces la activitatea de emiteră de monedă electronică și de desfășurare a acestei activități;
- reglementarea condițiilor de desfășurare a activității de prestare de servicii de plată de către instituțiile emitente de monedă electronică;
- supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică; și
- reglementarea regimului privind răscumpărarea de monedă electronică.

Potrivit Legii nr. 127/2011, moneda electronică reprezintă o valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentând o creanță asupra emitentului, emisă la primirea fondurilor în scopul efectuării de operațiuni de plată și care este acceptată de o persoană, alta decât emitentul de monedă electronică.

Activitatea de emiteră de monedă electronică poate fi desfășurată de următoarele categorii de emitenți: (i) instituții de credit, (ii) persoane juridice

autorizate în conformitate cu Legea nr. 127/2011 să emită monedă electronică, (iii) furnizori de servicii poștale care emit monedă electronică, (iv) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice, (v) statele membre și autoritățile lor regionale ori locale, atunci când acestea acționează în calitatea lor de autorități publice.

Orice entitate care intenționează să emită monedă electronică pe teritoriul României trebuie să fie autorizată de Banca Națională a României („BNR”).

Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună la data autorizării de un nivel al capitalului inițial de cel puțin echivalentul în lei a 350.000 Euro.

BNR evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare, în termen de 3 luni de la data primirii cererii care îndeplinește condițiile prevăzute de Legea nr. 127/2011.

În termen de maximum 10 zile lucrătoare, BNR confirmă îndeplinirea cerințelor prevăzute de Lege sau comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acestora.

Autorizația emisă de BNR permite instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, să emită monedă electronică și să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru.

BNR poate respinge cererile de autorizare în anumite situații în cazul în care solicitantul nu se conformează condițiilor expres prevăzute de Legea nr. 127/2011.

De asemenea, BNR poate retrage autorizația acordată unei instituții emitente de monedă electronică în situația în care emitentul nu și-a început activitate de emisie și de prestare de servicii de plată în termen de 12 luni de la acordarea autorizației sau autorizația a fost obținută pe baza unor informații false, ca sancțiune precum și în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare.

Instituția emitentă de monedă electronică își încetează de drept activitatea în următoarele cazuri: (i) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției emitente de monedă electronică în urma căreia își încetează existența, și/sau (ii) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției emitente.

BNR stabilește prin reglementări cerințe privind fondurile proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică aferente activității cu monedă electronică, metoda de determinare a necesarului, elementele care intra în calcul precum și alte aspecte privind modul de determinare.

Instituțiilor emitente de monedă electronică le este interzisă externalizarea totală sau parțială a emiterii de monedă electronică însă acestea pot externaliza funcții operaționale aferente activității de emiterie de monedă electronică cu condiția informării BNR și a respectării prevederilor Legii.

Legea nr. 127/2011 prevede și o procedura de notificare pentru desfășurarea activității în alte state membre precum și în state terțe de către instituțiile emitente de monedă electronică precum și condițiile desfășurării activității pe teritoriul României de către instituțiile emitente de monedă electronică din alte state membre.

BNR organizează și administrează registrul instituțiilor emitente de monedă electronică în care sunt evidențiate instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române.

BNR asigură supavegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică autorizată, persoane juridice române, inclusiv pentru activitatea de emiterie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată desfășurată prin sucursalele și agențiile acestora. BNR poate aplica sancțiuni în cazul în care constată nerespectarea Legii și a reglementărilor BNR de către instituția emitentă de monedă electronică. Actele adoptate de BNR pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare la Consiliul de administrație al BNR care se pronunță în 30 de zile de la data sesizării iar hotărârea Consiliului de administrație al BNR poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 15 zile de la comunicare.

Emitenții de monedă electronică sunt obligați: (i) să emită monedă electronică la o valoare egală cu cea a fondurilor primite în schimbul acesteia în momentul primirii fondurilor cu excepția situației în care plata contravalorii monedei electronice emise se realizează prin intermediul unui instrument de plată, situație în care pot emite monedă electronică înainte de primirea fondurilor, (ii) să informeze deținătorii de monedă electronică cu privire la valoarea monedei emise și la prețul de achiziție al acesteia.

Contractul dintre emitentul de monedă electronică și deținătorul de monedă electronică trebuie să prevadă condițiile de răscumpărare a monedei electronice, inclusiv informații cu privire la perceperea oricaror taxe pentru răscumpărare, valoarea sau modalitatea de calcul al acestora.

În vederea asigurării respectării dispozițiilor Legii nr. 127/2011 de către emitenții de monedă electronică, consumatorii pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar utilizatorii persoane juridice pot să sesizeze Garda Financiară precum și să inițieze acțiuni în justiție în legătură cu cazurile de încălcare a Legii de către emitenții de monedă electronică.

Autor

alexandra.andronic@tuca.ro

Drept fiscal

Denumirea actului normativ

Legea nr. 126/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală („**Legea nr. 126/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433/21.06.2011

Intrare în vigoare

24 iunie 2011

Legături cu alte acte normative

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. („**C.pr.fisc.**”)

Dispoziții principale

Legea nr. 126/2011, deși emisă pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2010 („**O.U.G. nr. 88/2010**”) care a modificat C.pr.fisc, are în vedere aspecte care depășesc sfera problemelor atinse de O.U.G. nr. 88/2010, introducând modificări în multiple domenii relevante pentru contribuabili.

Una dintre cele mai importante modificări aduse prin Legea nr. 126/2011 o reprezintă prevederile referitoare la plata impozitului pe salarii pentru sediile secundare ale contribuabililor.

Astfel, pentru contribuabilii care au sedii secundare, plătitor de obligații fiscale este contribuabilul, cu excepția impozitului pe veniturile din salarii pentru care plătitor este sediul secundar obligat să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și venituri asimilate acestora din urmă. În acest fel, se revine la soluția legislativă reținută de legiuitor la momentul inițial (anterior intervenției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010), plata impozitului pe veniturile salariale fiind în sarcina sediului secundar obligat să se înregistreze fiscal. Cu toate acestea, contribuabilul care are un sediu secundar va avea obligația de a declara impozitul pe venituri din salarii datorat, în numele sediului secundar.

În ceea ce privește competența pentru administrarea impozitului pentru veniturile din salarii datorat de sediile secundare, aceasta revine organului fiscal competent pentru administrarea obligațiilor contribuabilului care le-a înființat.

Legea nr. 126/2010 cuprinde și anumite dispoziții noi referitoare la regimul actelor administrative fiscale. Astfel, se prevede faptul că anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale cuprinse în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor de atac.

În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale subsecvente sau actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii.

În plus, actele administrative fiscale prin care s-au stabilit, în mod eronat, creanțe fiscale accesorii se vor anula sau desființa, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat căi de atac.

Conform noilor reglementări, data depunerii declarațiilor prin mijloace electronice de transmitere la distanță pe portalul e-România se consideră a fi data validării acestora, raportat la mesajul electronic de confirmare a validării declarației, transmis de sistemul de validare și tranzacționare a informațiilor.

În ceea ce privește cererile contribuabililor pentru îndreptarea erorilor din documentele de plată, termenul pentru depunerea acestora a crescut de la 1 an la 5 ani. Acest termen curge de la data de 1 ianuarie a anului următor celui efectuării plății.

Un ultim aspect de menționat ar fi modificările care privesc ordinea stingerii creanțelor fiscale. În prezent, se va face o diferențiere între plata prin executare silită și plata voluntară/prin compensare. Astfel, în cazul în care sumele se recuperează prin executare silită stingerea se va face în ordinea vechimii, mai întâi creanțele principale și apoi cele accesorii. În schimb, în măsura în care contribuabilul aflat în procedura de executare silită plătește voluntar sau are loc compensarea, creanța se va stinge în ordinea vechimii, fără a se ține seama de caracterul principal sau accesoriu al acesteia.

Energie

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2011 pentru instituirea unor măsuri în domeniul gazelor naturale ("O.U.G. nr. 53/2011")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426/ 17.06.2011
Intrare în vigoare	17 iunie 2011
Legături cu alte acte normative	Legea gazelor nr. 351/2004 (" Legea gazelor ")
Dispoziții principale	<p>Scopul adoptării O.U.G. nr. 53/2011 este legat de instituirea unor mecanisme de protecție a consumatorilor casnici și a producătorilor de energie termică, exclusiv cu privire la cantitatea de gaze naturale utilizată la producerea de energie termică destinată populației, în legătură cu prețul gazelor naturale din sezonul rece 2011-2012.</p> <p>În acest sens, O.U.G. nr. 53/2011 stabilește că furnizarea gazelor naturale către consumatorii casnici și producătorii de energie termică (exclusiv cu privire la cantitatea de gaze naturale utilizată la producerea de energie termică în centrale în cogenerare și în centrale termice destinată populației) se realizează în condițiile stabilirii a unei structuri de amestec import – intern a gazelor naturale livrate. Scopul este ca ponderea cantităților de gaze naturale din import să fie limitată, astfel încât prețurile finale reglementate să rămână constante pentru acești consumatori.</p> <p>Furnizarea preponderentă de gaze naturale din producția internă este reglementată pentru o perioadă de 9 luni, începând cu data de 1 iulie 2011. Ulterior expirării acestui termen, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei va stabili o structură de amestec import – intern a gazelor naturale furnizate, prin aprobarea prețurilor finale reglementate.</p>

Autor

anca.melinte@tuca.ro

Achiziții publice și concesiuni

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2011 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („O.U.G. nr. 52/2011")
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411/10.06.2011

Intrare în vigoare	10 iunie 2011, cu excepția art. I punctul 8 care va intra în vigoare în termen de 10 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României
Legături cu alte acte normative	<p>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („O.U.G. nr. 34/2006”)</p> <p>Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii („O.U.G. nr. 34/2006”)</p>
Dispoziții principale	<p>Prin O.U.G. nr. 52/2011 au fost adoptate măsuri privind extinderea și eficientizarea funcției de verificare <i>ex-ante</i> a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor care intră sub incidența O.U.G. nr. 34/2006.</p> <p>Astfel, se elimină cerința prevăzută în O.U.G. nr. 30/2006 ca verificarea aspectelor procedurale să privească doar procedurile de atribuire a contractelor cu valoare estimată egală sau mai mare decât pragurile valorice de 125.000 euro, în cazul contractelor de furnizare și de servicii, respectiv de 4.845.000 euro, în cazul contractelor de lucrări. În prezent, Ministerul Finanțelor Publice, care reprezintă autoritatea centrală responsabilă pentru îndeplinirea funcției de verificare, este abilitat să verifice toate procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică care intră sub incidența O.U.G. nr. 34/2006, indiferent de valoarea estimată a acestora.</p> <p>Un alt aspect important reglementat de O.U.G. nr. 52/2011 în scopul eficientizării procedurilor de verificare îl reprezintă înființarea în subordinea Ministerului Finanțelor Publice a Unității pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice („UCVAP”), structură de specialitate care acționează la nivel central. La nivel teritorial, au fost înființate în cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice compartimente de verificare a achizițiilor publice („CVAP”) care funcționează sub autoritatea UCVAP. Funcționarii publici care activează în cadrul acestor structuri au calitatea de observatori.</p> <p>În ceea ce privește activitatea de verificare întreprinsă de observatori, aceștia au dreptul să consulte Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice („ANRMAP”). Punctul de vedere emis de ANRMAP reprezintă interpretarea oficială a legislației publice din domeniul achizițiilor publice și va fi pus în aplicare de către observatori.</p>

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

Drept imobiliar

Denumirea actului normativ	Legea nr. 90/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local („ Legea nr. 90/2011 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407/09.06.2011
Intrare în vigoare	12 Iunie 2011
Legături cu alte acte normative	<p>Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (“Legea nr. 255/2010”)</p> <p>Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011</p>
Dispoziții principale	<p>În principal, modificările aduse de Legea nr. 90/2011 sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">- în ceea ce privește natura lucrărilor – obiect al exproprierilor, astfel cum sunt acestea reglementate prin Legea nr. 255/2010, cu modificările aduse de Legea nr. 90/2011, acestea sunt prevăzute de noua reglementare ca fiind „<i>declarate de utilitate publică</i>”. Această modificare a intervenit din dorința de a evita orice tip de confuzie generată de formularea anterioară, respectiv „<i>lucrări de utilitate publică</i>”, pentru o exprimare mai clară, lipsită de echivoc;- prin Legea nr. 90/2011 se scurtează termenul de 30 de zile în care proprietarii imobilelor ce urmează a fi expropriate au obligația prezentării la sediul expropriatorului în vederea stabilirii unei juste despăgubiri, prin calcularea acestuia pe zile calendaristice, și nu pe zile lucrătoare. Această modificare dă eficiență principiului celerității în realizarea procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică;- în ceea ce privește coridorul de expropriere, acesta nu se mai stabilește numai pe baza studiilor de fezabilitate în varianta finală sau a documentațiilor de urbanism, ci se introduce o a treia variantă de stabilire a coridorului de expropriere, și anume, pe baza documentațiilor topo-cadastrale, aprobate conform legii;- dacă anterior adoptării Legii nr. 90/2011, exproprierea pentru utilitate publică în vederea realizării obiectivelor de ecologizare și de

reabilitare a zonei litorale a Mării Negre se putea realiza numai în baza documentațiilor de urbanism și de amenajare a teritoriului de către autoritățile administrației publice locale, prin noua reglementare se introduce posibilitatea realizării acesteia și prin documentațiile topo-cadastrale, atât de către autoritățile administrației publice locale cât și de către autoritățile administrației publice central.

Acte normative abrogate

În ultimul articol al Legii nr. 90/2011 este prevăzută, cu titlu general, abrogarea oricăror dispoziții contrare.

Autor

cristina.buric@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)